

İSMAİL KARAKURT

MAHCUP

Tanrım bir şiir yazdım bugün, mahcubum
Bir âşığın kanını yorumlamak için yazdım.
Ona uygun noktalama işaretleri bulamıyorum;
Şuramda Yasmin Levy kanıyor harfleri.

Bozkırdan bir gökyüzü kalmış ezberimde,
Göğsümde allı bir turna boyuna kanayan
Sevdiğimi söylesem bıçaklarda kalacağım
Söylemeyince kaçak tütünlerde

Bir yol hikâyesiydik, aslında yolların derdiydik
Şarkılar mı birikmiş, yollar mı düğüm düğüm
Canım yanıyor içimde uğuldayan bir delilik
Dünyanın yalan oluşuyla aynı şey mi öldüğüm.

Bir şiir yazdım Tanrım, ateşin söylediği
Kurtuldum içimde dönüp duran bıçaktan!
Umut çekip gitmenin habercisi, özlem kesin;
Yoruldum dünyanın zülüflerini taramaktan

Ey çocuk ömrümün ateşe verilmiş masalı
Hayal işte alemde bulduğum yolculuk.
Güven değilse saflığa eklediğim neydi
“Babam, iki dünya kelamı etti” der mi iki çocuk?

Şiiri düş köpürten bir ağaç bilip
Dallarına serçe uykusu gibi sızdım.
Taş kesigi yaralarla göğsümün mektubuna;
Sesimi ayrılıklardan hikâye diye yazdım.